

Środa, 9 października 2013

P7_TA(2013)0411

Negocjacje UE – Chiny w sprawie dwustronnej umowy inwestycyjnej**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 października 2013 r. w sprawie negocjacji UE z Chinami dotyczących dwustronnej umowy inwestycyjnej (2013/2674(RSP))**

(2016/C 181/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2, 3, 6 i 21 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 153, 191, 207 i 218 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 12, 21, 28, 29, 31 i 32 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając ramy strategiczne i plan działania UE na rzecz praw człowieka i demokracji z dnia 25 czerwca 2012 r.,
- uwzględniając protokół w sprawie przystąpienia Chińskiej Republiki Ludowej do Światowej Organizacji Handlu z dnia 23 listopada 2001 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 maja 2012 r. zatytułowaną „UE – Chiny: brak równowagi w relacjach handlowych?”⁽¹⁾ oraz sprawozdanie Dyrekcji Generalnej ds. Polityki Zewnętrznej z lipca 2011 r. w sprawie stosunków handlowych i gospodarczych z Chinami,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie stosunków między Unią Europejską a Chinami⁽²⁾,
- uwzględniając powszechnie przyjęte zasady i praktyki, tj. tzw. zasady z Santiago zatwierdzone w październiku 2008 r. przez grupę roboczą MFW ds. państwowych funduszy majątkowych,
- uwzględniając wspólne oświadczenie wydane przy okazji trzynastego szczytu UE-Chiny, który odbył się w Brukseli w dniu 20 września 2012 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji pt. „Handel, wzrost i polityka światowa – polityka handlowa jako kluczowy element strategii Europa 2020” (COM(2010)0612) oraz swoją rezolucję z dnia 27 września 2011 r. w sprawie nowej polityki handlowej dla Europy w ramach strategii „Europa 2020”⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie barier w handlu i inwestycjach⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 kwietnia 2011 r. w sprawie przyszłej europejskiej polityki inwestycji międzynarodowych⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 264 E z 13.9.2013, s. 33.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0097.

⁽³⁾ Dz.U. C 56 E z 26.2.2013, s. 87.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 168 E z 14.6.2013, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 296 E z 2.10.2012, s. 34.

Środa, 9 października 2013

- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw w międzynarodowych umowach handlowych ⁽¹⁾, w sprawie praw człowieka oraz norm społecznych i środowiskowych w międzynarodowych umowach handlowych ⁽²⁾ oraz w sprawie międzynarodowej polityki handlowej w kontekście nadrzędnych potrzeb związanych ze zmianami klimatu ⁽³⁾,
 - uwzględniając komunikat Komisji pt. „UE – Chiny: bliższe partnerstwo, większa odpowiedzialność” (COM(2006)0631) oraz towarzyszący mu dokument programowy w sprawie handlu i inwestycji UE-Chiny – Konkurencja i partnerstwo (COM(2006)0632),
 - uwzględniając swą rezolucję z dnia 5 lutego 2009 r. w sprawie wzmocnienia roli europejskich MŚP w handlu międzynarodowym ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając swoją niedawną decyzję nakładającą na przedsiębiorstwa wydobywcze i przedsiębiorstwa zajmujące się pozyskiwaniem drewna wymóg ujawniania informacji o płatnościach na rzecz państwa ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając wspólną decyzję UE i Chin podjętą na 14. szczycie UE-Chiny, który odbył się w lutym 2012 r. w Pekinie, w sprawie rozpoczęcia negocjacji dotyczących dwustronnej umowy inwestycyjnej,
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że od ostatnich 30 lat wymiana handlowa między UE a Chinami stale i dynamicznie rośnie, a w 2012 r. osiągnęła najwyższą łączną kwotę 433,8 mld EUR, oraz że brak równowagi w dwustronnej wymianie handlowej od 1997 r. faworyzuje pozycję Chin; mając na uwadze, że wyżej wspomniany deficyt handlowy osiągnął wartość 146 mld EUR w 2012 r. w porównaniu z 49 mld EUR w 2000 r.;
- B. mając na uwadze, że inwestycje zagraniczne UE w Chinach w 2011 r. wyniosły 102 mld EUR, a inwestycje zagraniczne Chin w UE w tym samym roku wyniosły 15 mld EUR; mając na uwadze, że inwestycje zagraniczne Chin w UE w 2006 r. wyniosły zaledwie 3,5 mld EUR;
- C. mając na uwadze, że na mocy traktatu lizbońskiego bezpośrednie inwestycje zagraniczne (BIZ) wchodzą w zakres wyłącznych kompetencji Unii;
- D. mając na uwadze, że 26 państw członkowskich UE podpisało wciąż obowiązujące indywidualne dwustronne umowy inwestycyjne z Chinami; mając na uwadze, że UE nie wypracowała jeszcze długoterminowej zrównoważonej polityki przemysłowej kierującej jej interesami ofensywnymi i defensywnymi w ramach nowej polityki inwestycji zagranicznych;
- E. mając na uwadze, że Chiny w dalszym ciągu plasują się wśród trzech najbardziej atrakcyjnych dla inwestorów rynków świata, mimo iż w ostatnich latach koszty pracy wzrastały tam o 10 % rocznie;
- F. mając na uwadze, że cele rozwoju określone w 12. pięcioletnim planie rozwoju Chin oraz strategii „Europa 2020” przewidują wiele wspólnych interesów i wyzwań; mając na uwadze, że wyższy poziom integracji i wymiany technologicznej między gospodarkami Europy i Chin może prowadzić do synergii i wzajemnych korzyści;
- G. mając na uwadze, że przedsiębiorstwa prywatne i państwowe powinny korzystać z równych warunków konkurencji;

⁽¹⁾ Dz.U. C 99 E z 3.4.2012, s. 101.

⁽²⁾ Dz.U. C 99 E z 3.4.2012, s. 31.

⁽³⁾ Dz.U. C 99 E z 3.4.2012, s. 94.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 67 E z 18.3.2010, s. 101.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte dnia 12.6.2013, P7_TA(2013)0261 i 0262.

Środa, 9 października 2013

- H. mając na uwadze, że przedmiotowa umowa inwestycyjna będzie pierwszą tego rodzaju umową negocjowaną przez UE w ramach jej ogólnych kompetencji po wejściu w życie traktatu lizbońskiego; mając na uwadze, że negocjacje dotyczące przedmiotowej umowy inwestycyjnej, w tym dostępu do rynku, mogą cieszyć się dużym zainteresowaniem, a zarazem budzić obawy opinii publicznej, w związku z czym powinny być prowadzone z zachowaniem najwyższego poziomu przejrzystości, aby umożliwić niezbędny nadzór parlamentarny, co jest jednym z warunków wstępnych uzyskania niezbędnej zgody Parlamentu Europejskiego, co do rezultatu negocjacji;
- I. mając na uwadze, że inwestorzy muszą przestrzegać zarówno przepisów prawa kraju przyjmującego, jak i postanowień każdej umowy zawartej przez UE i Chiny po jej wejściu w życie, aby w pełni korzystać z możliwie najlepszej ochrony inwestycji;
- J. mając na uwadze, że brak dostatecznego wdrożenia lub zupełny brak wdrożenia przez Chiny niektórych podstawowych praw socjalnych i pracowniczych oraz norm środowiskowych, które są jednak uznane na szczeblu międzynarodowym, należą do przyczyn obecnej nierównowagi w przepływach handlowych pomiędzy UE a Chinami, która może się nawet jeszcze bardziej pogłębić ze względu na ściślejsze stosunki inwestycyjne w razie braku postępu we wdrażaniu wyżej wspomnianych praw i norm; mając na uwadze, że w związku z tym umowa inwestycyjna nie powinna skutkować dalszym obniżaniem standardów socjalnych i środowiskowych w Chinach, ale – przeciwnie i jako warunek wstępny – powinna przyczynić się do ich poprawy, prowadząc do bardziej zrównoważonych i wzajemnie korzystniejszych stosunków handlowych i inwestycyjnych;
- K. mając na uwadze, że umowa inwestycyjna powinna także obejmować zobowiązania inwestorów, w tym odnośnie do przestrzegania praw związków zawodowych i innych praw pracy, przejrzystości i ochrony środowiska zgodnie z przepisami każdej z obu stron, jak również powinna zostać zawarta w poszanowaniu przepisów Światowej Organizacji Handlu (WTO) oraz innych istotnych międzynarodowych umów i podstawowych konwencji podpisanych i ratyfikowanych przez obie strony; mając na uwadze, że umowy inwestycyjne nie powinny obejmować inwestycji w specjalnie utworzonych strefach, które umożliwiają obchodzenie wymogów prawa pracy i standardów, a także innych przepisów;
- L. mając na uwadze, że inwestycje w ramach przedmiotowej dwustronnej umowy inwestycyjnej nie powinny wykorzystywać towarów przeznaczonych na eksport do UE, a wyprodukowanych w obozach pracy przymusowej, takich jak obozy objęte systemem reedukacji przez pracę, powszechnie zwanych Laogai;
- M. mając na uwadze, że Komisja i Rada zobowiązały się do czuwania nad tym, aby polityka inwestycyjna UE uwzględniała zasady i cele działań zewnętrznych Unii, w tym prawa człowieka, a także zadeklarowały, że będą wywiązywać się z tego zobowiązania począwszy od 2013 r.;
- N. mając na uwadze, że umowa inwestycyjna z Chinami znacząco poprawiłaby stosunki gospodarcze między UE a Chinami, w związku z czym powinna też przyczynić się do poprawy dialogu politycznego między UE a Chinami, zwłaszcza w takich kwestiach jak prawa człowieka – w ramach skutecznego i ukierunkowanego na efekty dialogu w zakresie praw człowieka – oraz praworządność, w celu utrzymania na jednakowym poziomie stosunków politycznych i gospodarczych zgodnie z duchem strategicznego partnerstwa;
- O. mając na uwadze, że inwestycje i inwestorzy powinni – poprzez politykę zarządzania i stosowane praktyki – przestrzegać celów rozwoju określonych przez kraje przyjmujące i ich władze lokalne i obowiązujących w miejscu ulokowania inwestycji;
1. z zadowoleniem przyjmuje umocnienie stosunków gospodarczych między UE a Chinami; wzywa UE i Chiny do pielęgnowania tego zrównoważonego partnerstwa, prowadzenia regularnego dialogu na wysokim szczeblu i dążenia do wzajemnych korzyści, zamiast uciekania się do współzawodnictwa o charakterze konfrontacji;
 2. zauważa, że w związku z przystąpieniem do WTO w 2001 r. Chiny powinny położyć większy nacisk na liberalizację handlu i otwarcie rynku, aby zapewnić równiejsze warunki działania i szybciej wyeliminować sztuczne przeszkody, na jakie natrafiają przedsiębiorstwa próbujące wejść na chiński rynek;

Środa, 9 października 2013

3. zauważa, że przedsiębiorstwa europejskie ubolewają z powodu istnienia na rynku chińskim licznych barier taryfowych i pozataryfowych, takich jak pewne formy dyskryminacji zagranicznych operatorów, a także złożonej struktury taryfowej oraz technicznych barier w handlu;
4. z zadowoleniem odnosi się do uwzględnienia kwestii dostępu do rynku w mandacie negocjacyjnym; uważa, że warunkiem wstępnym rozpoczęcia negocjacji powinno być złożenie przez Chiny zapewnienia, że kwestia dostępu do rynku zostanie uwzględniona w negocjacjach;
5. podkreśla konieczność jednoznacznego uwzględnienia w procesie negocjacyjnym zarówno BIZ, jak i inwestycji portfelowych;
6. zauważa, że chińskie przedsiębiorstwa postrzegają ogólnie Unię jako stabilne środowisko inwestycyjne, lecz ubolewają z powodu ich zdaniem wciąż istniejących subwencji wywozowych dla europejskich produktów rolnych oraz pewnych barier handlowych ograniczających dostęp do rynku UE, takich jak przeszkody techniczne w handlu i bariery mające na celu blokowanie inwestycji pochodzących z krajów trzecich w pewnych państwach członkowskich, oraz że wzywają do usunięcia pozostałych nieuzasadnionych barier i do ułatwienia realizowania inwestycji w państwach członkowskich; przypomina jednak, że niedawno w Chinach wprowadzono mechanizm przeglądu bezpieczeństwa służący kontrolowaniu inwestycji zagranicznych oraz że stosowanie takich mechanizmów przez obie strony może znajdować uzasadnienie; podkreśla, że UE i Chiny mogą mieć uzasadnione obawy dotyczące bezpieczeństwa, które tłumaczą całkowite lub częściowe wyłączenie niektórych sektorów z inwestycji zagranicznych, tymczasowo lub długoterminowo.
7. zwraca uwagę, że obecnie główną dozwoloną formą prowadzenia działalności przez firmy zagraniczne w Chinach są spółki joint venture, które są często kojarzone z transferem strategicznych technologii, promujących konkurencyjny rozwój Chin ze szkodą dla przemysłu europejskiego; jest przekonany, że dalsza otwartość Chin na inne przepisy prawa umożliwiające zagranicznym inwestorom prowadzenie działalności, w połączeniu z należytą ochroną praw własności intelektualnej, własności przemysłowej, znaków towarowych oraz oznaczeń geograficznych produktów, jest niezbędna i przyniosłaby wzajemne korzyści, a także promowałaby większą integrację gospodarki europejskiej i chińskiej na podstawie bardziej strategicznego podejścia do współpracy gospodarczej, która ukierunkowana jest między innymi na technologię przyjazną środowisku i innowacyjność;
8. wyraża przekonanie, że lepsza ochrona praw własności intelektualnej i skuteczne wdrożenie odnośnych przepisów w Chinach znacznie przyczyniłyby się do realizacji celu dotyczącego inwestowania przez UE i innych inwestorów zagranicznych, wymiany nowych kompetencji technologicznych i unowocześniania technologii już stosowanych w tym kraju, zwłaszcza w odniesieniu do technologii ekologicznych;
9. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki podejmowane przez władze Chin od czasu przystąpienia Chin do WTO w celu poprawy przestrzegania praw własności intelektualnej; niemniej w dalszym ciągu wyraża ubolewanie z powodu ich niedostatecznej ochrony i braku dostępu do określonych środków umożliwiających skuteczne przeciwdziałanie naruszaniu praw własności intelektualnej dla europejskich przedsiębiorstw, zwłaszcza MSP;
10. wyraża zaniepokojenie w związku z brakiem wiarygodności chińskiego wymiaru sprawiedliwości, który nie jest w stanie egzekwować zobowiązań umownych, oraz brakiem przejrzystości i jednolitości w stosowaniu ram prawnych dotyczących inwestycji;
11. wzywa Komisję do wynegocjowania ambitnej i wyważonej umowy inwestycyjnej między UE a Chinami, której celem będzie stworzenie lepszych warunków dla inwestorów UE w Chinach oraz inwestorów chińskich w Europie, w tym zapewnienie lepszego dostępu do rynku, aby zwiększyć poziom wzajemnych przepływów kapitału i zagwarantować większą przejrzystość w odniesieniu do zarządzania przedsiębiorstwami zarówno publicznymi, jak i prywatnymi, które inwestują w ramach gospodarki partnerskiej; jako dokument referencyjny zaleca Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) wytyczne dotyczące ładu korporacyjnego; apeluje ponadto o lepsze egzekwowanie prawa w celu zapewnienia uczciwej konkurencji pomiędzy podmiotami publicznymi i prywatnymi, ograniczenia korupcji oraz zwiększenia pewności prawa i przewidywalności warunków prowadzenia działalności w Chinach;
12. podkreśla, jak ważne jest stworzenie – w ramach przedmiotowej umowy – warunków wstępnych do uczciwej konkurencji pomiędzy UE a Chinami; w tym celu zaleca, aby Komisja wynegocjowała surowe wiążące postanowienia dotyczące przejrzystości i uczciwej konkurencji, tak aby zasada równych warunków działania miała również zastosowanie do przedsiębiorstw państwowych i praktyk inwestycyjnych państwowych funduszy majątkowych;

Środa, 9 października 2013

13. domaga się, aby negocjowana umowa dotyczyła zarówno dostępu do rynku, jak i ochrony inwestorów;
14. podkreśla, że umowa inwestycyjna nie może zawierać żadnych zapisów ograniczających stronom swobodę kształtowania polityki i możliwość stanowienia prawa w celu realizowania uprawnionych i uzasadnionych celów polityki publicznej, przy jednoczesnym dokładaniu starań o nieprzekreślenie korzyści wynikających ze zobowiązań obydwu stron; podkreśla, że kwestią priorytetową musi pozostać zapewnienie praworządności wszystkim inwestorom i obywatelom UE i Chin;
15. wzywa Komisję do zapewnienia pełnej przejrzystości w odniesieniu do państwowych funduszy majątkowych;
16. zauważa, że należy ustanowić jasne ramy czasowe negocjacji oraz rozważyć wprowadzenie rozsądnych i sensownych okresów przejściowych;
17. uważa, że umowa inwestycyjna z Chinami powinna bazować na najlepszych praktykach określonych na podstawie doświadczeń państw członkowskich, przyczyniać się do większej spójności i uwzględniać następujące standardy:
- niedyskryminację (traktowanie narodowe i zasada najwyższego uprzywilejowania w odniesieniu do inwestorów i inwestycji w porównywalnych okolicznościach);
 - zakaz oczywistej arbitralności w procesie podejmowania decyzji;
 - zakaz odmowy ochrony prawnej i lekceważenia podstawowych zasad rzetelnego procesu;
 - obowiązek zapewnienia ochrony prawnej w postępowaniach karnych, cywilnych czy administracyjnych zgodnie z zasadą rzetelnego procesu obowiązującą w głównych systemach prawnych na całym świecie;
 - zakaz stosowania nadużyć wobec inwestorów, w tym wymuszania, przymusu i nękania;
 - ochronę przed bezpośrednim i pośrednim wywłaszczeniem oraz stosowne zadośćuczynienie za wszelkie szkody powstałe w wyniku wywłaszczenia;
 - przestrzeganie zasady legalności w przypadku nacjonalizacji;
18. ponownie stwierdza, że w celu pomyślnego sfinalizowania negocjacji konieczne jest, aby jakość miała zawsze pierwszeństwo nad szybkością;
19. zauważa, że umowa dotycząca ochrony inwestycji powinna zawierać jasne definicje inwestycji i inwestorów mających podlegać ochronie oraz że ochroną nie powinny być objęte spekulacyjne formy inwestowania;
20. wzywa do zgodności umowy z wielostronnymi zobowiązaniami wynikającymi z GATS, tak aby spełnić kryteria umowy o integracji gospodarczej;
21. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że oczekiwana poprawa co do pewności prawa pomoże MŚP inwestować za granicą i podkreśla, że należy wsłuchać się w głos MŚP podczas negocjacji (także poprzez zaangażowanie nowego unijnego ośrodka MŚP w Chinach, unijnego Helpdesku PWI MŚP oraz izby handlowej UE w Chinach), tak by umowa, która ma być zawarta, przyczyniała się do umiędzynarodawiania tych MŚP, które pragną uzyskać dostęp do rynku drugiej strony umowy;
22. podkreśla, że warunkiem wstępnym zawarcia umowy powinno być uwzględnienie silnego zaangażowania stron w zrównoważony i sprzyjający integracji rozwój na płaszczyznach gospodarczych, społecznych i środowiskowych odnoszących się do inwestycji w celu wprowadzenia większej równowagi w stosunkach handlowych i inwestycyjnych pomiędzy UE a Chinami, tak aby stosunki te nie opierały się głównie na niskich kosztach pracy i standardach ochrony środowiska w Chinach;

Środa, 9 października 2013

23. podkreśla, że umowy inwestycyjne zawierane przez UE nie mogą być sprzeczne z podstawowymi wartościami, jakie UE chce upowszechniać w ramach swojej polityki zewnętrznej, i nie mogą podważać możliwości interwencji państwa, w szczególności podczas realizacji takich celów polityki publicznej jak kryteria socjalne i środowiskowe, prawa człowieka, zwalczanie obrotu towarami podrobionymi, bezpieczeństwo, prawa pracowników i konsumentów, zdrowie i bezpieczeństwo publiczne, polityka przemysłowa oraz różnorodność kulturowa; wzywa do zawarcia w umowie odpowiednich i wiążących klauzul specjalnych;

24. domaga się, aby na wzór innych zobowiązań handlowych podjętych w drodze umowy przez Unię jedną z podstawowych zasad przedmiotowej umowy była ochrona usług publicznych;

25. podkreśla, że przyszły proces opracowywania umowy inwestycyjnej UE-Chiny musi opierać się na wzajemnym zaufaniu i pełnym poszanowaniu zobowiązań w ramach WTO; wyraża ubolewanie z powodu niezmiernie wysokiego poziomu publicznego subsydiowania niektórych sektorów o dużym potencjale pod względem wzrostu gospodarczego, w tym sektora paneli słonecznych, oraz wzywa Komisję do dopilnowania, aby szkodliwy wpływ takiego dumpingu i subsydiowania został całkowicie wyeliminowany w celu przyspieszenia negocjacji;

26. zaleca, by w odniesieniu do dostępu do rynku obie strony mogły zobowiązać się do wprowadzenia odpowiednich okresów stopniowego wdrażania i rozwiązań przejściowych obejmujących określone sektory w celu ułatwienia przejścia w kierunku ich pełnej lub częściowej liberalizacji; uznaje ponadto, że obie strony mogą nie być w stanie podejmować zobowiązań dotyczących niektórych sektorów; wzywa w związku z tym do wyłączenia usług kulturowych i audiowizualnych z negocjacji nad dostępem do rynku, zgodnie z odpowiednimi postanowieniami traktatów UE; podkreśla potrzebę poruszenia kwestii interwencjonistycznej polityki przemysłowej, niedostatecznej ochrony praw własności intelektualnej, nieścisłości w sformułowaniu i stosowaniu przepisów oraz innych barier pozataryfowych i technicznych w handlu;

27. uważa, że w związku z utrudnieniami w dostępie do chińskiego rynku wynikającymi z pozycji zajmowanej przez przedsiębiorstwa państwowe i w celu nadania umowie zrównoważonego charakteru powinna ona stwarzać szczególną okazję do ustanowienia równych warunków konkurencji pomiędzy przedsiębiorstwami państwowymi i prywatnymi;

28. podkreśla konieczność zapewnienia w umowie możliwości wyłączenia przez UE niektórych strategicznych sektorów z inwestycji realizowanych przez chińskich inwestorów;

29. podkreśla, że umowa powinna umożliwiać stronom, w tym w przypadku Unii i jej państw członkowskich, określanie i wdrażanie głównych strategii politycznych na rzecz promowania i ochrony różnorodności kulturowej;

30. podkreśla, że umowa musi wspierać inwestycje, które mają zrównoważony charakter, sprzyjają włączeniu społecznemu i szanują wymogi ochrony środowiska, zwłaszcza w przemyśle wydobywczym, oraz wspierają dobrej jakości warunki pracy w przedsiębiorstwach, których dotyczą dane inwestycje;

31. wzywa do uwzględnienia klauzuli, zgodnie z którą inwestor dostarcza potencjalnemu krajowi przyjmującemu, który jest jednocześnie stroną umowy, wszelkich informacji dotyczących omawianej inwestycji, jakich strona ta może wymagać do podjęcia decyzji dotyczącej inwestycji lub w celach wyłącznie statystycznych, natomiast obowiązkiem tej strony jest ochrona przed upublicznieniem wszelkich poufnych informacji biznesowych, które mogłyby podważyć pozycję konkurencyjną inwestycji lub inwestora;

32. kładzie nacisk na konieczność uwzględnienia w przyszłej umowie postanowień dotyczących przejrzystości oraz zarządzania przedsiębiorstwami państwowymi i państwowymi funduszami majątkowymi w oparciu o zasady z Santiago przyjęte w ramach MFW, które obejmują ustalenia dotyczące zarządzania państwowymi funduszami majątkowymi i ich struktury instytucjonalnej oraz przejrzystości ich strategii inwestycyjnych;

Środa, 9 października 2013

33. ponownie wzywa do zawarcia klauzuli dotyczącej społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw zgodnie z wytycznymi ONZ dotyczącymi biznesu i praw człowieka; potwierdza, że inwestorzy powinni stosować się odpowiednio do postanowień trójstronnej deklaracji MOP w sprawie przedsiębiorstw wielonarodowych i polityki społecznej oraz wytycznych OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych, jak również ewentualnych szczegółowych lub sektorowych międzynarodowych standardów odpowiedzialnych praktyk; wzywa do zawarcia wiążących klauzul społecznych i środowiskowych jako części pełnego rozdziału dotyczącego zrównoważonego rozwoju, podlegającego mechanizmowi rozstrzygania sporów; wzywa obie strony do wdrożenia strategii na rzecz zrównoważonych i sprzyjających włączeniu społecznemu inwestycji, która powinna zawierać klauzulę dotyczącą społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw wraz z konkretnymi wytycznymi dla inwestorów oraz skuteczną metodyką oceny dla władz publicznych nadzorujących odnośne inwestycje pod kątem ich skutków społecznych i oddziaływania na środowisko;

34. zaznacza, że umowa ma zobowiązywać chińskich inwestorów w UE do przestrzegania europejskich standardów społecznych i zasad dialogu społecznego;

35. podkreśla, że konieczne jest, aby dwustronna umowa inwestycyjna UE-Chiny przynosiła efekty pod względem zarówno zrównoważonego wzrostu gospodarczego, jak i tworzenia miejsc pracy, a także wzmacniała efekt synergii i pozytywne wzajemne oddziaływania z innymi regionalnymi umowami handlowymi i inwestycyjnymi, których UE lub Chiny są stroną;

36. wzywa Komisję do uzupełnienia swojej oceny skutków poprzez zbadanie wpływu umowy inwestycyjnej UE-Chiny również w dziedzinie praw człowieka, do czego Komisja zobowiązała się zgodnie z ramami strategicznymi i planem działania na rzecz praw człowieka i demokracji;

37. uważa, że w umowie powinno znaleźć się postanowienie przewidujące, że wszyscy inwestorzy muszą w pełni przestrzegać prawa kraju przyjmującego będącego stroną umowy na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym oraz, w stosownych przypadkach, ponadnarodowym, jak również że w razie naruszania zasady praworządności inwestorzy ponosić będą odpowiedzialność cywilną egzekwowaną w drodze postępowania cywilnego przed właściwym sądem za wszelkie bezprawne działania i decyzje podjęte w związku z inwestycją, w tym w przypadku gdy wywołują one znaczne szkody środowiskowe, osobowe lub prowadzą do śmierci;

38. nalega, by w umowie zawarta została klauzula zakazująca osłabiania przepisów socjalnych i przepisów w zakresie ochrony środowiska celem zachęcenia inwestorów oraz przewidująca zobowiązanie, że żadna ze stron nie będzie uchybiała skutecznemu egzekwowaniu tych przepisów przez trwałe lub ponawiane działania lub brak działań jako zachęty do rozpoczęcia, nabycia, rozszerzenia czy utrzymania inwestycji na swoim terytorium;

39. nalega, by dwustronna umowa inwestycyjna UE-Chiny była zgodna z dorobkiem prawnym UE, w tym obowiązującymi przepisami socjalnymi i przepisami w zakresie ochrony środowiska, a żadna ze stron nie mogła uchybiać skutecznemu egzekwowaniu swoich przepisów w tych dziedzinach, tak aby wszystkie postanowienia umowy sprzyjały zgodnemu z prawem rozpoczynaniu, nabywaniu, rozszerzaniu lub utrzymywaniu inwestycji na terytorium jednej lub drugiej strony oraz zachęcały do stosowania najlepszych praktyk w zakresie przedsiębiorczości i uczciwego postępowania w biznesie;

40. kładzie nacisk na konieczność uwzględnienia w umowie wymogu przestrzegania przez inwestorów zagranicznych unijnych standardów ochrony danych;

41. wyraża głęboką obawę w związku ze stopniem swobody sędziów w arbitrażu międzynarodowym w dokonywaniu szerokiej interpretacji klauzul o ochronie inwestorów, co prowadzi do wyeliminowania możliwości legalnych interwencji publicznych; domaga się, aby sędziowie w arbitrażu wyznaczani przez strony będące ze sobą w sporze byli bezstronni, niezależni, a wydawane orzeczenia arbitrażowe były zgodne z kodeksem postępowania opartym na zasadach przyjętych przez Komisję Narodów Zjednoczonych do spraw Międzynarodowego Prawa Handlowego (UNCITRAL) bądź przez Międzynarodowe Centrum Rozstrzygania Sporów Inwestycyjnych (ICSID) lub na wszelkich innych konwencjach i normach międzynarodowych uznanych i przyjętych przez strony;

Środa, 9 październik 2013

42. uważa, że jednym z najważniejszych priorytetów w umowie powinno być uwzględnienie skutecznych mechanizmów rozstrzygania sporów pomiędzy państwami oraz pomiędzy inwestorem a państwem, aby zapobiec sytuacjom, w których nieodpowiedzialne roszczenia skutkowałyby nieuzasadnionym arbitrażem, oraz zapewnić wszystkim inwestorom dostęp do rzetelnego procesu sądowego wraz z bezzwłoczną egzekucją wszelkich orzeczeń arbitrażowych;
43. uważa, że umowa powinna przewidywać procedury rozstrzygania sporów między państwami, a także mechanizmy rozstrzygania sporów między inwestorem a państwem, wpisujące się w stosowne ramy prawne i podlegające ścisłym kryteriom przejrzystości;
44. wzywa UE i Chiny do wspólnego ustanowienia mechanizmu wczesnego ostrzegania, aby móc w aktywny sposób rozstrzygać wszelkie pojawiające się spory w sprawach handlowych lub inwestycyjnych na możliwie najwcześniejszym etapie przy użyciu wszelkich odpowiednich środków, w tym „miękkiej siły” i zabiegów dyplomacji handlowej;
45. uważa ponadto, że umowa powinna zawierać postanowienia dotyczące pozasądowego rozstrzygania sporów, aby ułatwiać sprawne, mało kosztowne i ugodowe rozstrzygnięcie sporów pomiędzy stronami, które z własnej woli dokonują wyboru takiego rozwiązania;
46. proponuje, aby w umowie dokładnie scharakteryzowano elastyczne mechanizmy rozstrzygania sporów takie jak mediacja, np. w odniesieniu do czasu trwania, kosztu i realizacji rozwiązań przyjętych przez strony;
47. uważa, że umowa inwestycyjna między UE a Chinami po zawarciu i pełnym ratyfikowaniu powinna zastąpić wszystkie dotychczas obowiązujące dwustronne umowy inwestycyjne między poszczególnymi państwami UE a Chinami zgodnie z prawem Unii;
48. zaleca, by negocjacje rozpoczęto wyłącznie pod warunkiem uprzedniego udzielenia formalnej zgody przez Radę Państwa Chińskiej Republiki Ludowej na uwzględnienie w umowie inwestycyjnej kwestii dostępu do rynku;
49. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

P7_TA(2013)0412

Stosunki handlowe UE-Tajwan

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 października 2013 r. w sprawie stosunków handlowych UE-Tajwan (2013/2675(RSP))

(2016/C 181/09)

Parlament Europejski,

— uwzględniając swą rezolucję z dnia 17 lutego 2011 r. w sprawie strategii „Europa 2020” ⁽¹⁾,

— uwzględniając art. 3 ust. 5 Traktatu o Unii Europejskiej i art. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w których przewidziano odpowiednio, że „w stosunkach zewnętrznych Unia [...] przyczynia się do [...] ścisłego przestrzegania i rozwoju prawa międzynarodowego” oraz że „zapewnia ona spójność swoich poszczególnych polityk i działań”,

⁽¹⁾ Dz.U. C 188 E z 28.6.2012, s. 42.